

legealuidumnezeu.org

Legea lui Dumnezeu: Apêndice 6: Carnea interzisă pentru creștini

NU TOATE FIINȚELE VII AU FOST CREATE PENTRU A FI HRANĂ

GRĂDINA EDENULUI: O DIETĂ BAZATĂ PE PLANTE

Acest adevăr devine evident atunci când examinăm începutul omenirii în Grădina Edenului. Adam, primul om, a primit sarcina de a îngriji o grădină. Ce fel de grădină? Textul original ebraic nu specifică, dar există dovezi convingătoare că era o grădină de pomi fructiferi:

„Domnul Dumnezeu a sădit o grădină spre răsărit, în Eden... Și din pământ Domnul Dumnezeu a făcut să răsară tot felul de pomi plăcuți la vedere și buni de mâncat” (Geneza 2:15).

Citim și despre rolul lui Adam de a da nume și de a îngriji animalele, dar nicăieri Scriptura nu sugerează că acestea erau „bune de mâncat”, așa cum erau pomii.

CONSUMUL DE CARNE ÎN PLANUL LUI DUMNEZEU

Aceasta nu înseamnă că a mânca carne este interzis de Dumnezeu — dacă ar fi fost, ar exista o instrucțiune explicită în întreaga Scriptură. Totuși, acest lucru ne arată că consumul de carne nu a făcut parte din dieta omenirii de la început.

Provizia inițială a lui Dumnezeu în prima etapă a omului pare să fi fost în întregime vegetală, punând accentul pe fructe și alte forme de vegetație.

DISTINCȚIA DINTRE ANIMALELE CURATE ȘI NECURATE

INTRODUSĂ ÎN TIMPUL LUI NOE

Deși Dumnezeu a permis în cele din urmă oamenilor să omoare și să mănânce animale, au fost stabilite distincții clare între animalele potrivite pentru consum și cele care nu erau.

Această distincție este sugerată pentru prima dată în instrucțiunile date lui Noe înainte de potop: „*la cu tine șapte perechi din toate animalele curate, parte bărbătească și parte femeiască, și câte o pereche din animalele necurate, parte bărbătească și parte femeiască*” (Geneza 7:2).

O CUNOȘTINȚĂ IMPLICITĂ DESPRE ANIMALELE CURATE

Faptul că Dumnezeu nu i-a explicat lui Noe cum să facă distincția între animalele curate și cele necurate sugerează că această cunoștință era deja înrădăcinată în omenire, posibil încă de la creație.

Această recunoaștere a animalelor curate și necurate reflectă o ordine și un scop divin mai larg, în care anumite creaturi au fost puse deoparte pentru roluri sau scopuri specifice în cadrul natural și spiritual.

SEMNIFICAȚIA TIMPURIE A ANIMALELOR CURATE

ASOCIATE CU JERTFA

Pe baza a ceea ce s-a întâmplat până acum în narațiunea din Geneza, putem presupune cu încredere că, până la potop, distincția dintre animalele curate și necurate era legată doar de acceptabilitatea lor ca jertfe.

Jertfa lui Abel din întâii născuți ai turmei sale subliniază acest principiu. În textul ebraic, expresia „*întâii născuți ai turmei sale*” (מְכֹרֶת צֶאֱנָה) folosește cuvântul „turmă” (צֶאֱנָה, *tzon*), care se referă de obicei la animale mici domesticate, precum oile și caprele. Prin urmare, este cel mai probabil că Abel a adus ca jertfă un miel sau un ied tânăr din turma sa (Geneza 4:3-5).

JERTFELE LUI NOE CU ANIMALE CURATE

În mod similar, când Noe a ieșit din arcă, a construit un altar și a adus arderi-de-tot Domnului folosind animale curate, care au fost menționate în mod specific în instrucțiunile lui Dumnezeu înainte de potop (Geneza 8:20; 7:2).

Această accentuare timpurie a animalelor curate pentru jertfă pune baza înțelegerii rolului lor unic în închinare și în puritatea legământului.

Cuvintele ebraice folosite pentru a descrie aceste categorii — **tahor** (טהור) și **tamei** (טמא) — nu sunt arbitrare. Ele sunt profund legate de conceptele de sfințenie și separare pentru Domnul:

- **טמא (Tamei)**

Sens: Necurat, impur.

Utilizare: Se referă la impuritatea rituală, morală sau fizică. Adesea asociat cu animale, obiecte sau acțiuni interzise pentru consum sau închinare.

Exemplu: „Totuși, acestea să nu le mâncați... ele sunt necurate (tamei) pentru voi” (Leviticul 11:4).

- **טהור (Tahor)**

Sens: Curat, pur.

Utilizare: Se referă la animale, obiecte sau persoane potrivite pentru consum, închinare sau activități rituale.

Exemplu: „Să faceți deosebire între ceea ce este sfânt și ceea ce este profan, între ceea ce este curat și ceea ce este curat” (Leviticul 10:10).

Acești termeni stau la baza legilor alimentare ale lui Dumnezeu, care sunt detaliate mai târziu în **Leviticul 11** și **Deuteronomul 14**. Aceste capitole enumeră în mod explicit animalele considerate curate (permise pentru hrană) și necurate (interzise la consum), asigurându-se că poporul lui Dumnezeu rămâne deosebit și sfânt.

AVERTISMENTELE LUI DUMNEZEU ÎMPOTRIVA CONSUMULUI DE CARNE NECURATĂ

În tot **Tanachul** (Vechiul Testament), Dumnezeu și-a mustrat în repetate rânduri poporul pentru încălcarea legilor Sale alimentare. Mai multe pasaje condamnă în mod specific consumul de animale necurate, subliniind că această practică era considerată o rebeliune împotriva poruncilor lui Dumnezeu:

„Un popor care Mă provoacă neîncetat în față... care mănâncă carne de porc și în ale căror vase se află zeamă de carne impură” (Isaia 65:3-4).

„Cei care se sfințesc și se curăță pentru a merge în grădini, urmându-l pe cel care mănâncă carne de porc, șobolani și alte lucruri necurate — vor pieri împreună cu cel pe care îl urmează”, declară Domnul (Isaia 66:17).

Aceste mustrări arată că mâncarea cărnii necurate nu era doar o chestiune alimentară, ci un eșec moral și spiritual. Actul de a consuma astfel de alimente era legat de nesupunerea față de instrucțiunile lui Dumnezeu. Prin adoptarea unor practici interzise în mod clar, poporul demonstra lipsă de respect față de sfințenie și ascultare.

ISUS ȘI CARNEA NECURATĂ

Odată cu venirea lui Isus, cu apariția creștinismului și cu scrierile Noului Testament, mulți au început să pună la îndoială dacă Dumnezeu mai cere sau nu ascultare de legile Sale — inclusiv regulile privind mâncărurile necurate. În realitate, aproape întreaga lume creștină mănâncă ceea ce dorește.

Totuși, adevărul este că nu există nicio profeție în Vechiul Testament care să spună că Mesia va anula legea privind carnea necurată sau orice altă lege a Tatălui Său (așa cum unii susțin). Isus a ascultat clar rânduielele Tatălui în toate lucrurile, inclusiv în acest punct. **Dacă Isus ar fi mâncat porc**, la fel cum știm că a mâncat pește (Luca 24:41-43) și miel (Matei 26:17-30), atunci am avea o învățătură clară prin exemplu — dar știm că nu a fost așa. Nu avem nicio indicație că Isus și ucenicii Săi au încălcat aceste instrucțiuni date de Dumnezeu prin profeți.

ARGUMENTE RESPINSE

ARGUMENT FALS: „Isus a declarat toate alimentele curate”

ADEVĂRUL:

Marcu 7:1-23 este adesea citat ca dovadă că Isus ar fi desființat legile alimentare referitoare la carnea necurată. Totuși, o examinare atentă a textului arată că această interpretare nu are temei. Versetul deseori citat greșit spune:

„Pentru că mâncarea nu intră în inima lui, ci în stomac și apoi este eliminată.” (Prin aceasta a declarat toate alimentele curate)” (Marcu 7:19).

CONTEXTUL: NU ESTE VORBA DESPRE CARNE CURATĂ SAU NECURATĂ

În primul rând, contextul acestui pasaj nu are legătură cu distincția dintre carne curată și necurată așa cum este prezentată în Leviticul 11. În schimb, pasajul se concentrează pe o dispută între Isus și farisei despre o tradiție evreiască care nu avea legătură cu legile alimentare. Fariseii și cărturarii au observat că ucenicii lui Isus nu se spălau ceremonial pe mâini înainte de a mânca, cunoscut în ebraică drept *netilat yadayim* (נטילת ידיים). Acest ritual implică spălarea mâinilor cu o binecuvântare și este practicat până azi în comunitățile evreiești, în special cele ortodoxe.

Grija fariseilor nu era față de legile alimentare ale lui Dumnezeu, ci față de respectarea unei tradiții omenești. Ei considerau că faptul că ucenicii nu făceau această spălare era o încălcare a obiceiurilor lor, echivalând-o cu necurăția.

RĂSPUNSUL LUI ISUS: CONDIȚIA INIMII CONTEAZĂ MAI MULT

Isus petrece mare parte din Marcu 7 explicând că ceea ce pângărește cu adevărat un om nu sunt practicile exterioare sau tradițiile, ci starea inimii. El subliniază că impuritatea spirituală provine din interior — din gânduri și fapte păcătoase — nu din neobservarea ritualurilor ceremoniale.

Când Isus explică faptul că mâncarea nu pângărește o persoană pentru că nu intră în inimă, ci în sistemul digestiv, El nu face referire la legile alimentare, ci la tradiția spălării ceremoniilor pe mâini. Accentul Său este pus pe curăția interioară, nu pe ritualuri exterioare.

O PRIVIRE MAI ATENTĂ ASUPRA MARCU 7:19

Marcu 7:19 este adesea înțeles greșit din cauza unei note parentetice inexistente pe care editorii biblici au adăugat-o în text, spunând: „Prin aceasta a declarat toate alimentele curate.” În textul grecesc, propoziția spune doar: „ΟΤΙ ΟΥΚ ΕΙΣΠΟΡΕΥΕΤΑΙ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ ΑΛΛ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΛΙΑΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΦΕΔΡΩΝΑ ΕΚΠΟΡΕΥΕΤΑΙ **καθαρίζον παντα τα βρωματα**”, care se traduce literal astfel: „Pentru că nu intră în inima lui, ci în burtă, și apoi este eliminată în latrină, curățind toate alimentele.”

A citi: „este eliminată în latrină, curățind toate alimentele” și a traduce ca: „Prin aceasta, El a declarat toate alimentele curate” este o încercare clară de a manipula textul pentru a susține o prejudecată comună împotriva Legii lui Dumnezeu în seminarii și în rândul editorilor de Biblie.

Ceea ce are mai mult sens este că întreaga propoziție este o descriere din partea lui Isus a procesului digestiv, exprimată în limbajul cotidian al vremii. Sistemul digestiv preia mâncarea, extrage nutrienții și componentele benefice de care organismul are nevoie (partea curată) și elimină restul ca deșeu. Expresia „curățind toate alimentele” probabil se referă la acest proces natural de separare a nutrienților utili de ceea ce este aruncat.

CONCLUZIE ASUPRA ACESTUI ARGUMENT FALS

Marcu 7:1-23 nu are legătură cu desființarea legilor alimentare ale lui Dumnezeu, ci cu respingerea tradițiilor omenești care pun ritualurile exterioare mai presus de starea inimii. Isus a învățat că adevărata necurăție vine din interior, nu din nerespectarea unei spălări ceremoniale. Afirmatia că „Isus a declarat toate alimentele curate” este o interpretare greșită a textului, bazată pe prejudecăți împotriva legilor eterne ale lui Dumnezeu. Printr-o lectură atentă a contextului și a limbii originale, devine clar că Isus a susținut învățăturile Torei și nu a respins legile alimentare date de Dumnezeu.

ARGUMENT FALS: „Într-o viziune, Dumnezeu i-a spus apostolului Petru că acum putem mânca orice fel de carne”

ADEVĂRUL:

Mulți oameni citează viziunea lui Petru din Faptele 10 ca dovadă că Dumnezeu a desființat legile alimentare referitoare la animalele necurate. Totuși, o examinare atentă a contextului și scopului acestei viziuni arată că ea nu are nicio legătură cu anularea legilor despre carnea curată și necurăată. Scopul real al viziunii a fost să-l învețe pe Petru să accepte neamurile în poporul lui Dumnezeu, nu să modifice instrucțiunile alimentare date de Dumnezeu.

VIZIUNEA LUI PETRU ȘI SCOPUL EI

În Faptele 10, Petru are o viziune cu un cearceaf coborând din cer, conținând tot felul de animale, atât curate cât și necurate, însoțită de porunca: „Taie și mănâncă.” Răspunsul imediat al lui Petru este clar:

„Nicidecum, Doamne! Căci niciodată n-am mâncat ceva spurcat sau necurat” (Faptele 10:14).

Această reacție este semnificativă din mai multe motive:

1. **Ascultarea lui Petru față de legile alimentare**

Această viziune are loc după înălțarea lui Isus și revărsarea Duhului Sfânt la Rusalii. Dacă Isus ar fi anulat legile alimentare în timpul lucrării Sale, Petru — un ucenic apropiat al Lui — ar fi știut acest lucru și nu s-ar fi opus atât de vehement. Faptul că Petru a refuzat să mănânce animale necurate dovedește că el încă respecta legile alimentare și nu avea nicio înțelegere că ele ar fi fost abolite.

2. **Adevăratul mesaj al viziunii**

Viziunea este repetată de trei ori, subliniind importanța ei, dar adevăratul înțeles este clarificat doar câteva versete mai târziu, când Petru vizitează casa lui Corneliu, un neam. Petru însuși explică semnificația viziunii:

„Dumnezeu mi-a arătat să nu numesc pe niciun om spurcat sau necurat” (Faptele 10:28).

Viziunea nu era despre mâncare, ci era un mesaj simbolic. Dumnezeu a folosit imaginea animalelor curate și necurate pentru a-l învăța pe Petru că barierele dintre evrei și neamuri urmau să fie înlăturate și că neamurile puteau fi acum acceptate în comunitatea legământului lui Dumnezeu.

INCONSECVENȚE LOGICE ALE ARGUMENTULUI „LEGILE ALIMENTARE AU FOST DESFIINȚATE”

A susține că viziunea lui Petru a abolit legile alimentare ignoră mai multe aspecte critice:

1. **Rezistența inițială a lui Petru**

Dacă legile alimentare ar fi fost deja anulate, obiecția lui Petru nu ar avea sens. Cuvintele lui reflectă respectarea continuă a acestor legi, chiar și după ani de urmare a lui Isus.

2. **Lipsa dovezilor scripturale pentru desființare**

Nicăieri în Faptele 10 nu se afirmă că legile alimentare au fost desființate. Accentul este pus

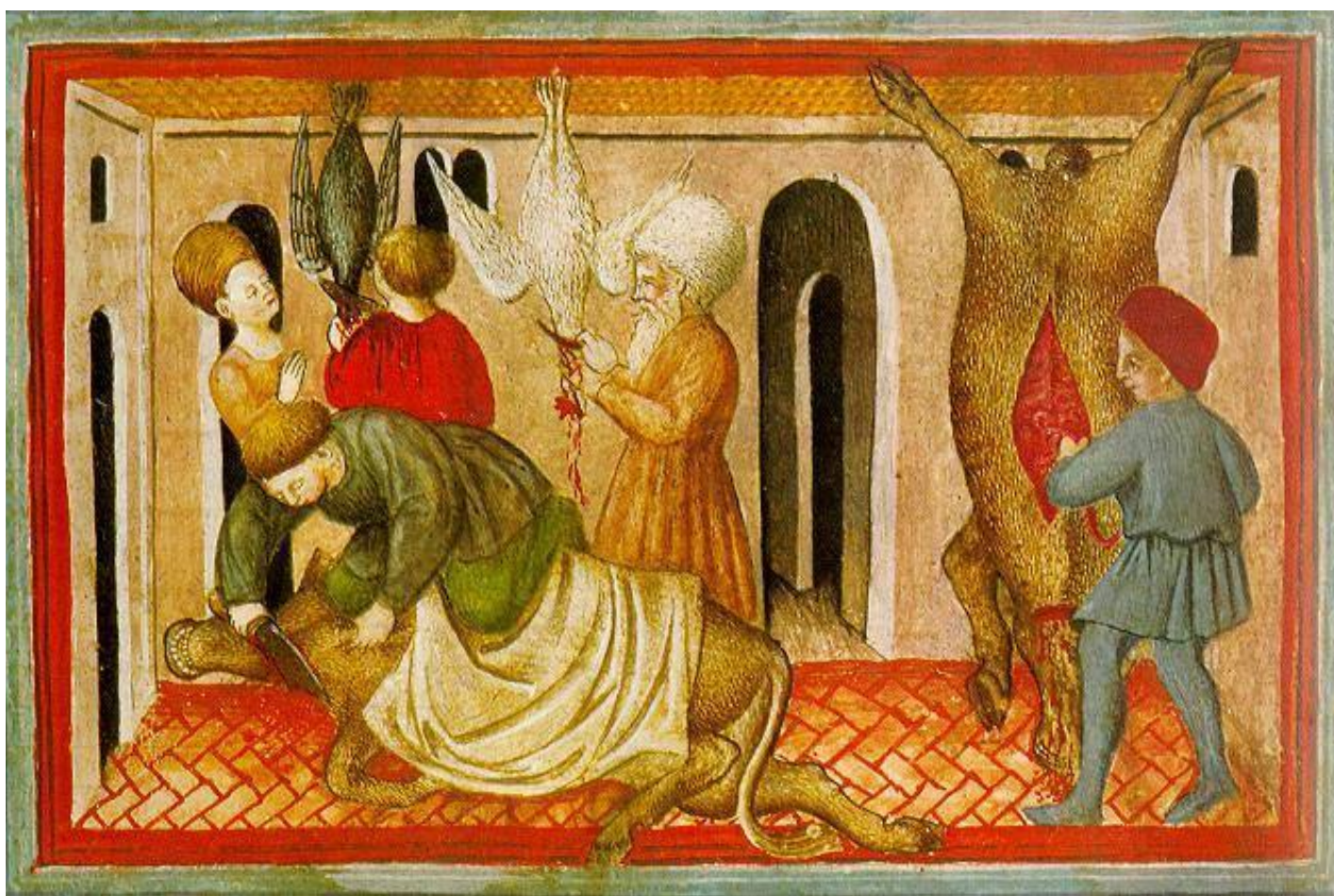
exclusiv pe includerea neamurilor, nu pe redefinirea conceptului de mâncare curată și necurată.

3. **Simbolismul viziunii**

Scopul viziunii devine clar în aplicarea ei. Când Petru înțelege că Dumnezeu nu are părtinire, ci primește pe oricine din orice neam care se teme de El și face ce este drept (Faptele 10:34-35), devine evident că viziunea era despre înlăturarea prejudecăților, nu despre reglementările alimentare.

4. **Contradicții în interpretare**

Dacă viziunea ar fi despre abolirea legilor alimentare, ar contrazice contextul mai larg al cărții Faptele, unde credincioșii evrei, inclusiv Petru, continuau să respecte instrucțiunile Torei. Mai mult, viziunea și-ar pierde puterea simbolică dacă ar fi interpretată literal, adresându-se doar practicilor alimentare și nu problemelor mai profunde legate de includerea neamurilor.

Un tablou vechi cu măcelari pregătind carnea conform regulilor biblice pentru scurgerea sângelui din toate animalele curate, păsări și animale terestre, așa cum este descris în Leviticul 11.

CONCLUZIE ASUPRA ACESTUI ARGUMENT FALS

Viziunea lui Petru din Faptele 10 nu era despre mâncare, ci despre oameni. Dumnezeu a folosit imaginea animalelor curate și necurate pentru a transmite un adevăr spiritual mai profund: că

Evangelhia este pentru toate neamurile și că neamurile nu mai trebuie considerate spurcate sau excluse din poporul lui Dumnezeu. A interpreta această viziune ca o revocare a legilor alimentare înseamnă a înțelege greșit atât contextul cât și scopul pasajului.

Instrucțiunile alimentare date de Dumnezeu în Leviticul 11 rămân neschimbate și nu au fost niciodată în centrul acestei viziuni. Acțiunile și explicațiile lui Petru confirmă acest lucru. Mesajul real al viziunii este despre înlăturarea barierelor dintre oameni, nu despre modificarea legilor eterne ale lui Dumnezeu.

ARGUMENT FALS: „Consiliul de la Ierusalim a decis că neamurile pot mânca orice, atâta timp cât nu este sugrumat și cu sânge”

ADEVĂRUL:

Consiliul de la Ierusalim (Faptele 15) este adesea interpretat greșit, sugerând că neamurilor li s-a permis să ignore majoritatea poruncilor lui Dumnezeu și să urmeze doar patru cerințe de bază. Totuși, o examinare atentă arată că acest consiliu nu a avut ca scop abolirea legilor lui Dumnezeu pentru neamuri, ci facilitarea participării lor inițiale în comunitățile mesianice evreiești.

DESPRE CE A FOST CONSILIUL DE LA IERUSALIM?

Întrebarea principală tratată la consiliu a fost dacă neamurile trebuiau să se supună în totalitate Torei — inclusiv circumciziei — înainte de a li se permite să audă Evangelhia și să participe la întâlnirile congregațiilor mesianice.

Timp de secole, tradiția evreiască susținea că neamurile trebuiau să devină pe deplin observante ale Torei, adoptând practici precum circumcizia, respectarea Sabatului, legile alimentare și alte porunci, înainte ca un evreu să poată interacționa liber cu ele (vezi Matei 10:5-6; Ioan 4:9; Faptele 10:28). Decizia consiliului a marcat o schimbare, recunoscând că neamurile puteau începe călătoria credinței fără a urma imediat toate aceste legi.

PATRU CERINȚE INIȚIALE PENTRU ARMONIE

Consiliul a concluzionat că neamurile puteau participa la adunările congregaționale așa cum erau, cu condiția să evite următoarele practici (Faptele 15:20):

1. **Alimente jertfite idolilor:** Evitarea consumului de alimente jertfite idolilor, deoarece idolatria era profund ofensatoare pentru credincioșii evrei.
2. **Imoralitate sexuală:** Abținerea de la păcate sexuale, comune în practicile păgâne.

3. **Carne de animale sugrumate:** Evitarea consumului de animale ucise în mod necorespunzător, deoarece rețineau sângele, ceea ce este interzis de legile alimentare ale lui Dumnezeu.
4. **Sângele:** Evitarea consumului de sânge, o practică interzisă în Leviticul 17:10-12.

Aceste cerințe nu reprezintă un rezumat al tuturor legilor pe care neamurile trebuiau să le respecte. Ele au fost un punct de plecare, menit să asigure pacea și unitatea între credincioșii evrei și neamuri în congregațiile mixte.

CE NU A ÎNSEMNAT ACEASTĂ DECIZIE

Este absurd să susținem că aceste patru cerințe au fost singurele legi pe care neamurile trebuiau să le respecte pentru a-L mulțumi pe Dumnezeu și a primi mântuirea.

- **Aveau neamurile libertatea de a încălca Cele Zece Porunci?**
 - Puteau să se închine altor dumnezei, să ia Numele lui Dumnezeu în deșert, să fure sau să ucidă? Bineînțeles că nu. O astfel de concluzie ar contrazice tot ceea ce învață Scripturile despre așteptările lui Dumnezeu privind neprihănirea.
- **Un punct de pornire, nu unul final:**
 - Consiliul a tratat nevoia imediată de a permite neamurilor să participe la adunările evreilor mesianici. Se presupunea că ele vor crește în cunoaștere și ascultare în timp.

Faptele 15:21 ADUC LUMINĂ

Decizia consiliului este clarificată în Faptele 15:21:

„Căci Moise are din vechime în fiecare cetate oameni care-l propovăduiesc și este citit în sinagogi în fiecare zi de Sabat.”

Acest verset arată că neamurile urmau să continue să învețe legile lui Dumnezeu participând la sinagogă și ascultând Tora. Consiliul nu a abolit poruncile lui Dumnezeu, ci a stabilit o abordare practică pentru ca neamurile să înceapă călătoria credinței fără a fi copleșite.

CONTEXT DIN ÎNVĂȚĂTURA LUI ISUS

Însuși Isus a subliniat importanța poruncilor lui Dumnezeu. De exemplu, în Matei 19:17 și Luca 11:28, precum și în întreaga Predică de pe Munte (Matei 5–7), Isus a afirmat necesitatea respectării legilor lui Dumnezeu, cum ar fi să nu ucizi, să nu comiți adulter, să-ți iubești aproapele și multe altele. Aceste principii erau fundamentale și nu ar fi fost respinse de apostoli.

CONCLUZIE CU PRIVIRE LA ACEST ARGUMENT FALS

Consiliul de la Ierusalim nu a declarat că neamurile puteau mânca orice sau ignora poruncile lui Dumnezeu. A abordat o problemă specifică: cum puteau neamurile începe să participe la congregațiile mesianice fără a adopta imediat toate aspectele Torei. Cele patru cerințe au fost măsuri practice pentru a promova armonia în comunitățile mixte evreo-gentile.

Așteptarea era clară: neamurile urmau să crească în înțelegerea legilor lui Dumnezeu de-a lungul timpului, prin învățătura Torei, care era citită în sinagogi în fiecare Sabat. A sugera altceva denaturează scopul consiliului și ignoră învățăturile mai largi ale Scripturii.

ARGUMENT FALS: „Apostolul Pavel a învățat că Hristos a anulat nevoia de a asculta de legile lui Dumnezeu pentru a fi mântuiți”

ADEVĂRUL:

Mulți lideri creștini — dacă nu chiar majoritatea — învață în mod greșit că apostolul Pavel s-a opus Legii lui Dumnezeu și i-a îndemnat pe convertiții dintre neamuri să nu respecte poruncile Sale. Unii chiar susțin că ascultarea de legile lui Dumnezeu ar putea pune în pericol mântuirea. Această interpretare a generat multă confuzie teologică.

Cercetători care nu sunt de acord cu această perspectivă au depus eforturi considerabile pentru a aborda controversa din jurul scrierilor lui Pavel, încercând să demonstreze că învățăturile sale au fost greșit înțelese sau scoase din context în ceea ce privește Legea și mântuirea. Totuși, slujirea noastră are o altă poziție.

DE CE EXPLICAREA LUI PAVEL ESTE ABORDAREA GREȘITĂ

Credem că nu este necesar — și chiar este ofensator pentru Domnul — să depunem eforturi mari pentru a explica poziția lui Pavel față de Lege. A face acest lucru înseamnă a-l ridica pe Pavel, un om, la un statut egal sau chiar superior profeților lui Dumnezeu și chiar lui Isus Însuși.

În schimb, abordarea teologică potrivită este să examinăm dacă Scripturile dinaintea lui Pavel au prezis sau aprobat ideea că cineva va veni după Isus pentru a învăța un mesaj care anulează legile lui Dumnezeu. Dacă ar fi existat o astfel de profeție importantă, am fi avut un motiv să acceptăm învățăturile lui Pavel pe această temă ca fiind sancționate divin și ar fi avut sens să facem tot posibilul pentru a le înțelege și a le urma.

LIPSA PROFEȚIILOR DESPRE PAVEL

Realitatea este că Scripturile nu conțin nicio profeție despre Pavel — sau despre orice altă persoană — care să aducă un mesaj ce anulează legile lui Dumnezeu. Singurele persoane profețite în mod explicit în Vechiul Testament care apar în Noul Testament sunt:

1. **Ioan Botezătorul:** Rolul său ca înaintemergător al Mesiei a fost prezis și confirmat de Isus (de exemplu, Isaia 40:3, Maleahi 4:5-6, Matei 11:14).
2. **Iuda Iscarioteanul:** Referințe indirecte se găsesc în pasaje precum Psalmul 41:9 și 69:25.
3. **Iosif din Arimateea:** Isaia 53:9 face aluzie indirectă la el, ca fiind cel care a oferit mormântul lui Isus.

Dincolo de aceste persoane, nu există profeții despre nimeni — cu atât mai puțin despre cineva din Tars — care ar fi fost trimis să anuleze poruncile lui Dumnezeu sau să învețe că neamurile pot fi mântuite fără ascultare de legile Sale veșnice.

CE A PROFEȚIT ISUS CĂ SE VA ÎNTÂMPILA DUPĂ ÎNĂLȚAREA SA

Isus a făcut numeroase profeții despre ceea ce urma să se întâmple după slujirea Sa pământească, inclusiv:

- **Distrugerea Templului** (Matei 24:2).
- **Persecuția ucenicilor Săi** (Ioan 15:20, Matei 10:22).
- **Răspândirea mesajului Împărăției în toate națiunile** (Matei 24:14).

Totuși, nu există nicio mențiune despre cineva din Tars — cu atât mai puțin despre Pavel — care să fi primit autoritatea de a învăța o doctrină nouă sau contrară cu privire la mântuire și ascultare.

ADEVARATUL TEST AL SCRIERILOR LUI PAVEL

Aceasta nu înseamnă că ar trebui să respingem scrierile lui Pavel sau ale lui Petru, Ioan ori Iacov. În schimb, trebuie să ne apropiem de ele cu prudență, asigurându-ne că orice interpretare se aliniază cu Scripturile fundamentale: Legea și Profeții din Vechiul Testament, precum și învățăturile lui Isus din Evanghelii.

Problema nu constă în scrierile în sine, ci în interpretările impuse asupra lor de teologi și lideri religioși. Orice interpretare a învățăturilor lui Pavel trebuie să fie susținută de:

1. **Vechiul Testament:** Legea lui Dumnezeu, așa cum a fost revelată prin profeții Săi.
2. **Cele patru Evanghelii:** Cuvintele și faptele lui Isus, care a susținut Legea.

Dacă o interpretare nu îndeplinește aceste criterii, nu trebuie acceptată ca fiind adevărată.

CONCLUZIE CU PRIVIRE LA ACEST ARGUMENT FALS

Argumentul că Pavel a învățat anularea legilor lui Dumnezeu, inclusiv a instrucțiunilor alimentare, nu este susținut de Scriptură. Nicio profeție nu anunță un asemenea mesaj, iar Isus Însuși a susținut

Legea. Prin urmare, orice învățătură care susține contrariul trebuie examinată cu atenție în lumina Cuvântului neschimbător al lui Dumnezeu.

Ca urmași ai lui Mesia, suntem chemați să căutăm alinierea cu ceea ce Dumnezeu a scris și a revelat deja, nu să ne bazăm pe interpretări care contrazic poruncile Sale veșnice.

Patru copite ale unor animale diferite, unele despicate, altele solide, ilustrează legea biblică despre animalele curate și necurate, conform Leviticul 11.

ÎNVĂȚĂTURA LUI ISUS, PRIN CUVINTE ȘI EXEMPLU

Adevăratul ucenic al lui Hristos își modelează întreaga viață după El. Isus a spus clar că, dacă Îl iubim, vom fi ascultători față de Tatăl și față de Fiul. Aceasta nu este o cerință pentru cei slabi de inimă, ci pentru cei care au ochii ațintiți spre Împărăția lui Dumnezeu și sunt gata să facă tot ce este necesar pentru a dobândi viața veșnică — chiar dacă asta le aduce opoziție din partea prietenilor, a bisericii sau a familiei. Poruncile referitoare la [păr și barbă](#), [titzit](#), [circumcizie](#), [Sabat](#) și [carne interzisă](#) sunt ignorate de aproape întreaga creștinătate, iar cei care refuză să urmeze mulțimea **vor fi cu siguranță persecutați**, așa cum ne-a avertizat Isus (Matei 5:10). Ascultarea de Dumnezeu cere curaj, dar răsplata este veșnicia.

CĂRNURILE INTERZISE POTRIVIT LEGII LUI DUMNEZEU

Legile alimentare ale lui Dumnezeu, prezentate în Torah, definesc clar animalele pe care poporul Său are voie să le mănânce și pe cele pe care trebuie să le evite. Aceste instrucțiuni subliniază sfințenia, ascultarea și separarea de practicile care pângăresc. Mai jos se află o listă detaliată și descriptivă a cărnurilor interzise, cu referințe scripturale.

1. ANIMALE TERRESTRE CARE NU RUMEGĂ SAU NU AU COPITE DESPĂRȚITE

- Animalele sunt considerate necurate dacă le lipsește una sau ambele dintre aceste caracteristici.
- **Exemple de animale interzise:**
 - Cămilă (*gamal*, גָּמָל) – Rumegă, dar nu are copite despărțite (Leviticul 11:4).
 - Cal (*sus*, סוס) – Nu rumegă și nu are copite despărțite.
 - Porc (*chazir*, חֲזִיר) – Are copite despărțite, dar nu rumegă (Leviticul 11:7).

2. CREATURI ACVATICE FĂRĂ ÎNOTĂTOARE ȘI SOLZI

- Doar peștii cu înotătoare și solzi sunt permisi. Creaturile cărora le lipsește oricare dintre aceste trăsături sunt necurate.
- **Exemple de creaturi interzise:**
 - Somn – Nu are solzi.
 - Fructe de mare – Inclusiv creveți, crabi, homari și scoici.
 - Țipari – Nu au nici înotătoare, nici solzi.
 - Calmar și caracatiță – Nu au nici înotătoare, nici solzi (Leviticul 11:9-12).

3. PĂSĂRI DE PRADĂ, SCORMONITOARE ȘI ALTE PĂSĂRI INTERZISE

- Legea specifică anumite păsări care nu trebuie mâncate, de obicei cele asociate cu comportamente prădătoare sau scormonitoare.
- **Exemple de păsări interzise:**
 - Vultur (*nesher*, נֶשֶׁךְ) (Leviticul 11:13).
 - Uliu pleșuv (*da'ah*, דָּאָה) (Leviticul 11:14).
 - Corb (*orev*, עֵרֵב) (Leviticul 11:15).
 - Bufniță, șoim, cormoran și altele (Leviticul 11:16-19).

4. INSECTE ZBURĂTOARE CARE MERG PE PATRU PICIOARE

- Insectele zburătoare sunt în general necurate, cu excepția celor care au picioare articulate pentru sărit.
- **Exemple de insecte interzise:**
 - Muște, țânțari și gândaci.
 - Lăcustele și greierii sunt totuși excepții permise (Leviticul 11:20-23).

5. ANIMALE CARE SE TÂRĂSC PE PĂMÂNT

- Orice creatură care se mișcă pe burtă sau are mai multe picioare și se târăște pe pământ este necurată.
- **Exemple de creaturi interzise:**
 - Șerpi.
 - Șopârle.

- Șoareci și cârțițe (Leviticul 11:29-30, 11:41-42).

6. ANIMALE MOARTE SAU ÎN DESCOMPUNERE

- Chiar și dintre animalele curate, orice cadavru care a murit de la sine sau a fost sfâșiat de prădători este interzis spre consum.
- **Referință:** Leviticul 11:39-40, Exodul 22:31.

7. ÎNCRUCIȘAREA SPECIILOR

- Deși nu este direct legată de alimentație, încrucișarea speciilor este interzisă, ceea ce implică atenție și în practicile de producție alimentară.
- **Referință:** Leviticul 19:19.

Aceste instrucțiuni demonstrează dorința lui Dumnezeu ca poporul Său să fie distinct, cinstindu-L chiar și în alegerile alimentare. Prin respectarea acestor legi, urmașii Săi arată ascultare și respect față de sfințenia poruncilor Sale.